

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

27

grudzień 2018

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. W przeżywaniu roku liturgicznego doszliśmy do ostatniego dnia. Wieńczymy tę roczną wędrówkę wiary w pierwszą sobotę, gdy w sposób szczególny czcimy Niepokalane Serce Maryi. Z Nią i przez Nią dziękujemy Bogu za wszystkie otrzymane w tym roku łaski. Dziękujemy również Jej, naszej Matce i Królowej, za opiekę nad każdym z nas, nad naszymi rodzinami i naszą Ojczyzną, która przeżywała jubileusz odzyskania niepodległości. Modlitwę dziękczynną łączymy z aktem zawierzenia. Niepokalanemu Sercu Maryi zawierzamy wszystko, co przeżyliśmy na tej duchowej drodze, która rozpoczęła się adwentowym oczekiwaniem na narodzenie Syna Bożego, a kończy świętowaniem Jego Królowania nad całym światem i udziałem zbawionych w wiecznym szczęściu w niebie. Przypomina o tym również dzisiejsze czytanie z Apokalipsy św. Jana w pięknym obrazie wody życia. Każdy dzień minionego roku zbliżał nas do Boga, każda niedziela była świętowaniem zmartwychwstania Jezusa i zesłania Ducha Świętego, każda sobota, a szczególnie ta pierwsza w miesiącu, była uczczeniem Maryi, Matki Chrystusa.

2. W odczytanej Ewangelii Pan Jezus przestrzega nas, aby nasze serca nie były ociążane wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych. Wzywa również do czujności i modlitwy. Słowa Zbawiciela dotyczą całego naszego życia, ale dziś przyjmijmy je jako pomoc w głębszym przeżywaniu Komunii Świętej. Taki jest bowiem temat naszych pierwszosobotnich rozważań w tych miesiącach. Chcemy odpowiedzieć na prośbę Maryi o przyjmowanie Komunii Świętej wynagradzającej. Ona cieszy się, gdy jednoczymy się coraz ściślej z Jej Synem, Jezusem Chrystusem. Dziś wzywa nas On do unikania działań, które sprawiają ociążałość naszego serca. Według Niego taki skutek przynosi brak umiarkowania w jedzeniu i picciu oraz zbytne zaangażowanie w sprawy doczesne. Nie dajmy się zwieść takim pokusom. Niech usłyszane dziś słowa Jezusa: „Czuwajcie i módlcie się w każdym czasie”, pomagają nam coraz lepiej przygotować się do przeżycia Komunii Świętej i trwania w zjednoczeniu z Jezusem w każdej chwili naszego życia.

MEDYTACJA O TAJEMNICACH RÓŻAŃCA

Rozważając tajemnice różańca chcemy pogłębić w sobie postawę pokory i dziękować Bogu za dar Komunii Świętej. To drugi warunek nabożeństwa pierwszych pięciu sobót miesiąca.

(Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu).

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują.

Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Panie Jezu Chryste, nasz Królu ukryty w Najświętszym Sakramencie, uwielbiamy Cię w tym ostatnim dniu roku liturgicznego. Gromadzi nas dzisiaj Niepokalane Serce Twojej Matki. Chcemy wraz z Nią dziękować za łaski, którymi nas obdarzyłeś oraz wynagradzać za to, w czym jeszcze jesteśmy słabi i obrażamy Twój Majestat. Dziękujemy za każdą Eucharystię i każdą Komunię Świętą, którą w tym roku mogliśmy przyjąć. Dziękujemy, że już tu na ziemi jednoczysz się z nami i umacniasz nas w drodze do wieczności. Przepraszamy, za to, że jeszcze tak dużo w nas egoizmu i myślenia o własnych potrzebach, a ciągle za mało zawierzenia Tobie i ochoty do służby naszym bliźnim. Prosimy, pozwól nam w tym nadchodzącym czasie jeszcze ściślej zjednoczyć się z Tobą, naucz nas naśladować Twoją miłość i pokorę.

L1: W pierwszosobotnich spotkaniach rozważaliśmy, Panie, prośbę Maryi, o przystępowanie do spowiedzi świętej z intencją wynagradzającą za grzechy i bluźnierstwa, którymi jest obrażana. Stan łaski uświęcającej, na którym tak bardzo Jej zależy, jest konieczny by móc spełnić Jej drugą prośbę, zjednoczyć się z Tobą w Komunii Świętej. Teraz pragniemy trwać w rozważaniu różańcowej tajemnicy ustanowienia Eucharystii. W tym sakramencie, źródle i szczycie życia chrześcijańskiego, ukryłeś Jezu całe bogactwo Kościoła.

L2: W Ewangelii według świętego Jana możemy przeczytać opis Ostatniej Wieczerzy, kiedy to Jezus „umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłował”. Gdy wstał od wieczerzy, zdjął szaty, a przepasawszy się prześcieradłem i wzięwszy misę z wodą, zaczął umywać uczniom nogi. Pamiętamy postawę Piotra, który nie rozumiejąc znaczenia zbawczej czynności wykony-

wanej przez swojego Mistrza, początkowo nie godził się na przyjęcie Jego służebnego gestu. Dopiero wyjaśnienie, że jest to konieczne, aby miał udział w uczcie eschatologicznej, przekonuje go do poddania się Jezusowi.

L1: Znamienne, że w swojej Ewangelii umiłowany uczeń Pana, w przeciwieństwie do pozostałych ewangelistów, nie zamieszcza słów ustanowienia Eucharystii. W miejscu formuły konsekracji opisuje służebną postawę Syna Bożego, który spełnia gest przynależny w ówczesnym czasie niewolnikowi. Obmycie nóg, którego z miłością dokonał Jezus, odzwierciedla w niewielkim tylko stopniu uniznienie nieskończonego Boga, jednoczącego się z grzesznym człowiekiem w Komunii Świętej.

L2: Pan nie poprzestał tylko na wykonaniu symbolicznego gestu, ale z troską pyta uczniów: „Czy rozumiecie, co wam uczyniłem? Wy Mnie nazywacie Nauczycielem i Panem, i dobrze mówicie, bo nim jestem. Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi. Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem” (J 13,12a-15). Przygotowując swoich uczniów do udziału w uczcie zbawionych, potwierdza, że wejdą na nią tylko ci, którzy bez reszty, tak jak On, umiłują swoich braci.

L1: Pamiętając słowa, którymi Zbawiciel poucza nas w dzisiejszej Ewangelii, czuwajmy i módlmy się w każdym czasie, abyśmy jednocząc się z Chrystusem w Komunii Świętej, mogli stanąć przed Nim z naręczem dobrych uczynków w królestwie niebieskim. O to prosimy naszego Króla, w cichej, pokornej modlitwie, przez wstawiennictwo Jego Niepokalanej Matki.

Adoracja i medytacja w ciszy. Śpiew: Jezusa ukrytego lub inny.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

Matka Najświętsza prosiła, aby w pierwszą sobotę miesiąca odmówić jedną część różańca. Wynagradzajmy Jej w tej modlitwie za zniewagi, jakich Ona doznaje od ludzi.

P: Dziękujemy Bogu za Jego wielkie uniznienie. On z miłości do nas stał się człowiekiem i pozostał z nami w Eucharystii. Pełni skruchy za nasze przewinienia, rozważajmy radosne tajemnice różańca świętego, aby wynagradzać Panu Jezusowi i Jego Matce za popełnione przez nas grzechy.

Witaj Królowo. Ojczy nasz. Zdrowaś Mario (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Zwiastowanie NMP

P: „On to, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem”. Maryjo, słyszysz słowa Anioła Pańskiego. Głosi prawdę, że komunია Boga z człowiekiem ma się dokonać w Twoim łonie. Przed-

wieczny przyodziewa się w śmiertelne ludzkie ciało. Matko, wzmacniaj w nas wiarę, że w Komunii Świętej przyjmujemy Boga.

L3: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Nawiedzenie św. Elżbiety

P: „Ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stając się podobnym do ludzi”. Pod Twoim sercem niesiesz, Maryjo, Elżbiecie żywego Boga. Pan, niewidoczny dla oczu ciała, dotyka mocą Ducha. Matko, wzmacniaj w nas wiarę, że Bóg poprzez przyjmowaną Komunię Świętą przemienia nasze życie.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Narodzenie Pana Jezusa

P: „W zewnętrznej postaci uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stając się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej”. Maryjo, kładziesz swoje Niemowlę w żłobie. Pan, zjednoczony z nami w narodzeniu, poniesie odkupieńczą śmierć jako człowiek. Matko, ucz nas bezgranicznej miłości do Boga-Człowieka czekającego na nas w Komunii Świętej.

L3: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

P: „Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię”. Maryjo, zanosisz do świątyni Syna, któremu zgodnie z poleceniem anioła nadałaś imię. Jezus, Emmanuel, Bóg z nami. Zjednoczony z Ojcem i zjednoczony z ludźmi, mocą Ducha. Matko, wzmacniaj w nas pragnienie częstego przyjmowania Komunii Świętej.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Znalezienie Pana Jezusa w świątyni

P: „Aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych”. W jerozolimskiej świątyni, Maryjo, nie rozpoznano w Jezusie Syna Bożego, choć podziwiano Jego wiedzę. W niebieskiej świątyni wszelki język wyzna, że Jezus Chrystus jest PANEM – ku chwale Boga Ojca. Pomóż nam, Matko, doskonalej uwielbiać Boga, kiedy jednoczy się z nami w Komunii Świętej.

L3: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.